

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžp/7/2012
Identifikačné číslo spisu:	9010010025
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9010010025.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu Karmen - veľkoobchod potravín, s. r. o., so sídlom v Prešove, Strojnícka 15, zastúpeného advokátskou kanceláriou Ivančo, Rigo & Kukura, s. r. o., so sídlom v Košiciach, Štefánikova 26, proti žalovanému Ministerstvu dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Nám. Slobody 6, za účasti B., G., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MVRR-2009/13605/64567-17 z 03. decembra 2009 v spojení s rozhodnutím č. MVRR-2009-13605/28969-3/530/Pa z 24. júna 2009, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/142/2010-70 zo 16. decembra 2011, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/142/2010-70 zo 16. decembra 2011 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. MVRR-2009/13605/64567-17 z 03. decembra 2009, ktorým bolo jeho odvolanie zamietnuté a prvostupňové rozhodnutie Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. MVRR-2009-13605/28969-3/530/Pa z 24. júna 2009 potvrdené. Týmto rozhodnutím Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (žalovaný -ďalej aj MVaRR SR“) podľa § 69 ods. 2 zákona č. 71/1967 Z. z. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v konaní o proteste prokurátora vyhovel protestu prokurátora Krajskej prokuratúry v Prešove č. Kd 79/09-5 zo 14. mája 2009 a zrušil rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Prešove, odboru štátnej stavebnej správy č. 2009-453/1554-2/SP-Ka zo 06. apríla 2009 a zároveň určilo, že tento orgán je povinný ho nahradiť rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu. Uvedeným rozhodnutím krajský stavebný úrad zrušil rozhodnutie Stavebného úradu mesta Prešov č. B/26746/2008 zo dňa 22. decembra 2008 vo veci ohlásenia drobnej

stavby - oplotenia na pozemku parcely č. XXXX, k. ú. K. stavebníkovi Karmen - veľkoobchod potravín, s. r. o. Prešov (žalobca). Stavebný úrad citovaným rozhodnutím vyhovel protestu prokurátora Okresnej prokuratúry v Prešove č. Pd 176/08-5 zo dňa 09. decembra 2008 proti opatreniu staveného úradu č. B/2008/25777-Rá/495 zo dňa 28.11.2008 vydanému podľa § 57 stavebného zákona žalobcovi vo veci ohlásenia predmetnej drobnej stavby oplotenia. Stavebný úrad v rozhodnutí č. B/26746/2008 zo dňa 22. decembra 2008 v súlade s oprávnením podľa § 57 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) zároveň určil, že ohlásenú drobnú stavbu oplotenia možno zrealizovať len na základe stavebného povolenia.

Krajský súd ako súd vecne a miestne príslušný (§ 246 ods. 1 OSP) preskúmajúc rozhodnutie žalovaného podľa druhej hlavy piatej časti OSP odôvodnil svoj rozsudok tým, že poukázal na skutočnosť, že predmetom preskúmania konania v danej veci je predovšetkým zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov vydaných na základe vyhovieť protestu prokurátora. Protest prokurátora je právnym prostriedkom, ktorým vykonáva prokurátor dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy. Inštitút protestu prokurátora ako mimoriadny opravný prostriedok slúži predovšetkým na nápravu nezákonných rozhodnutí - na odstraňovanie nesúladu medzi ustanoveniami zákona a určitým rozhodnutím. Podaním protestu prokurátora vzniká podľa krajského súdu právny vzťah medzi správnym orgánom a prokurátorom. Základným obsahom tohto vzťahu je právo prokurátora žiadať vybavenie protestu (zrušiť právoplatné rozhodnutie, alebo ho nahradiť novým, ktoré bude v súlade so zákonom a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi) a povinnosťou správneho orgánu rozhodnúť o proteste prokurátora. Krajský súd zdôraznil, že od podania protestu až do vydania rozhodnutia o proteste nevzniká právny vzťah medzi účastníkmi konania a konajúcim správnym orgánom ani medzi účastníkmi konania a prokurátorom - podanie protestu sa uskutočňuje nezávisle od vôle účastníka, a to aj vtedy, ak dal k takémuto konaniu podnet. Správny orgán, ktorý rozhodnutie vydal má dve možnosti, a to buď protestu prokurátora vyhovie, alebo mu nevyhovie, resp. mu vyhovie iba čiastočne. V prvom prípade ide o špeciálny prípad autoremedúry, pri ktorom sa nevyžaduje súhlas účastníka konania. Účastník konania má ale zákonné právo podať proti rozhodnutiu o proteste prokurátora riadny opravný prostriedok (§ 69 ods. 4 správneho poriadku). Keďže predmetom odvolania je rozhodnutie o proteste prokurátora, t. j. len rozhodnutie vydané v konaní upravenom v § 69 správneho poriadku, v odvolaní nie je možné napadnúť rozhodnutie vydané v správnom konaní o základnej veci. Odvolanie sa teda pripúšťa len v otázke, či sa protestu prokurátora malo, alebo nemalo vyhovieť. Tieto zásady platia aj pre súdne preskúmania konania, pričom súd skúma najmä čo, či protest prokurátora bol podaný oprávneným subjektom, či bol podaný v zákonom stanovenej lehote, a či dôvody v ňom uvedené nevybočujú z rámca zákona.

Krajský súd poukázal na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky - rozhodnutia sp. zn. III. ÚS 43/03 a sp. zn. I. ÚS 3/01, v zmysle ktorých požiadavka zakotvená v čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nemôže byť závislá od toho, v akom type, (druhu správneho konania riadneho alebo mimoriadneho) sa rieši spor o právo, ktoré vzhľadom na svoju povahu nemôže byť vylúčené z právomoci súdu.

Z týchto dôvodov môže byť predmetom preskúmania súdom aj právoplatné rozhodnutie správneho orgánu vydané v konaní, ktorým bolo vyhovieť protestu prokurátora. Predmetom preskúmania súdom v tomto prípade môžu byť ale len rozhodnutia vydané v konaní o proteste prokurátora a nie pôvodné rozhodnutie správneho orgánu, ktoré bolo protestom prokurátora napadnuté. Úlohou súdu v tomto preskúmaní konaní nebolo riešiť otázku zákonnosti pôvodného rozhodnutia z hľadiska jeho obsahu. V tomto preskúmaní konaní nemohlo byť úlohou súdu riešiť otázku zákonnosti pôvodného rozhodnutia z hľadiska námietky žalobcu. Všetky tieto námietky žalobca môže uplatniť v novom správnom konaní, v ktorom Stavebný úrad mesta Prešov bude znova rozhodovať o jeho stavebnom nároku. Vychádzajúc z obsahu protestu prokurátora, ktorý na základe listinných dôkazov bol prokurátorom odôvodnený nedodržaním ustanovení stavebného zákona a správneho poriadku, ani Krajský súd v Bratislave nevzhladol nijaký zákonný dôvod, pre ktorý by nemalo byť protestu prokurátora vyhovieť. Nepochybili preto správne orgány, keď protestu prokurátora vyhovieť.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto konaní náhrada trov konania neprináleží.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie.

V odvolaní namietal, že nerozumie dôvodom, pre ktoré súd prvého stupňa vydal napadnuté rozhodnutie. Súd prvého stupňa síce uviedol, že od podania protestu až do vydania rozhodnutia o proteste nevzniká právny vzťah medzi účastníkom konania a konajúcim správnym orgánom ani medzi účastníkmi konania a prokurátorom, podanie protestu sa uskutočňuje nezávisle od vôle účastníka, avšak účastník konania má podľa žalobcu zákonné právo podať proti rozhodnutiu o proteste prokurátora riadny opravný prostriedok. Odvolaním sa má riešiť otázka, či sa malo podnetu vyhovieť alebo nie. Predmetom preskúmania súdom je rozhodnutie vydané v konaní o proteste prokurátora a nie pôvodné rozhodnutie správneho orgánu. Pokiaľ súd prvého stupňa bol vedený vyššie uvedenými úvahami tieto nezodpovedajú zákonu, a teda aj vykonaný súdny prieskum je nezákonný.

Podľa žalobcu od podania protestu až do vydania rozhodnutia o proteste vzniká právny vzťah medzi účastníkmi konania a konajúcim správnym orgánom a jedná sa o samostatné správne konanie o tomto mimoriadnom opravnom prostriedku v rámci ktorého má účastník právo využiť všetky svoje práva, ktoré mu zákon ako účastníkovi konania priznáva. Konanie sa síce môže uskutočňovať nezávisle od vôle účastníka pokiaľ ide o začatie tohto osobitného prieskumného konania avšak v tomto konaní účastník môže vykonávať svoje oprávnenia. Ak správne orgány nerešpektujú práva účastníka konania pretože ho o podanom proteste neinformujú a neumožnia sa mu k nemu vyjadriť tak takýto postup správnych orgánov je nesprávny a je zaťažovaný základnou procesnou vadou ktorá má za následok nezákonnosť správneho rozhodnutia. Účastník konania nemá právo podať voči rozhodnutiu o proteste opravný prostriedok v prípade, ak ide o rozhodnutie o proteste, ktoré smeruje voči opatreniu podľa § 26 ods. 9 zákona č. 153/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov. Krajský stavebný úrad pochybil, ak postupoval pri zrušovaní rozhodnutia zo dňa 22. decembra 2008 ako odvolací orgán, keď mal postupovať ako orgán preskúmajúci mimo odvolacieho konania. Táto vada je však taká, ktorá nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Žalobca poukázal na to, že voči rozhodnutiu krajského stavebného úradu bol podaný druhý protest ktorému bolo opätovne vyhovené, kľúčovým momentom je tu procesná vada, ktorej sa krajský stavebný úrad dopustil, pričom táto vada nemala viesť k zrušeniu uvedeného rozhodnutia krajského stavebného úradu, pretože sa nejedná o takú vadu konania, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť tohto rozhodnutia.

Žalobca nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa, že sa má v žalobe preskúmať iba rozhodnutie vydané v konaní o proteste prokurátora a nie aj pôvodné rozhodnutie správneho orgánu, ktoré bolo protestom prokurátora napadnuté, pretože rozhodnutie o proteste sa vyjadruje práve o tomto protestom napadnutom rozhodnutí. Ak by stupeň nezákonnosti tohto rozhodnutia nedosiahol takú intenzitu, že by odôvodnil zásad dobromyseľne nadobudnutých hmotných práv nemalo byť protestom zasiahnuté do právoplatného rozhodnutia a konanie sa nemalo opätovne otvárať. Žalobca namietal, že v správnom konaní sa jeho ďalšie námietky viac riešiť nebudú, pretože zo zásahu zo strany žalovaného krajský stavebný úrad sa už podnetom ďalej nezaoberá, hoci najskôr a podľa žalobcu celkom dôvodne konštatoval nezákonnosť rozhodnutia zo dňa 22. decembra 2008. Okolnosť, prečo súd prvého stupňa nevzhliadol nijaký zákonný dôvod, pre ktorý by nemalo byť protestu prokurátora vyhovené mala byť v odôvodnení rozhodnutia lepšie vysvetlená. Uviedol, že nerozumie, prečo má ostať v platnosti rozhodnutie zo dňa 28. decembra 2008, a rozhodnutie ktoré rozhodnutie riešilo jeho nezákonnosť, teda rozhodnutie krajského stavebného úradu bolo potrebné ako nezákonné po druhom proteste zrušiť.

Vzhľadom na uvedené žalobca žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že obidve napadnuté správne rozhodnutia zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Žaroveň žiadal žalobca, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov konania.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení sa v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave a poukazujúc na svoje vyjadrenie k žalobe žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia verejného rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 221 ods. 2

OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (§ 244 ods. 1 OSP).

Sudy v správnom súdnictve prejednávajú na základe žalôb prípady, ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy OSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu teda súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietaného v žalobe či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy z ktorých správny orgán vychádza nie sú pochybné najmä kvôli prameňu z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Z obsahu súdneho ako aj administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že žalovaný postupoval v konaní podľa ustanovenia § 69 ods. 2 správneho poriadku, keď rozhodnutím č. 2009-13605/283969-3/530/BA zo dňa 24. júna 2009 vyhovel protestu Krajskej prokuratúry v Prešove č. Kd 79/09-5 zo dňa 14. mája 2010 a zrušil rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Prešove č. 2009-453/1554-2/SP-Ka zo dňa 06. apríla 2009. Uvedeným rozhodnutím krajský stavebný úrad zrušil rozhodnutie Stavebného úradu mesta Prešov č. B/26746/2008 zo dňa 22. decembra 2008 vo veci ohlásenia drobnej stavby oplotenia na pozemku parcely č. XXXX, k. ú. K. žalobcovi ako stavebníkovi. Rozhodnutie žalovaného zo dňa 24. júna 2009 bolo potvrdené rozhodnutím MVaRR SR č. 2009-13605/64567-17 zo dňa 03. decembra 2009 a nadobudlo právoplatnosť dňa 15. decembra 2009. Z rozhodnutia krajského stavebného úradu č. 2009-453/1554-2/SP-K zo dňa 06. apríla 2009 vyplýva, že tento v odvolacom konaní podľa § 59 ods. 3 správneho poriadku zrušil rozhodnutie Stavebného úradu mesta Prešov č. B/26746/2008 zo dňa 22. decembra 2008 a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Týmto stavebný úrad vyhovel protestu prokurátora Okresnej prokuratúry v Prešove č. Pd 176/08-5 zo dňa 09. decembra 2008 proti opatreniu stavebného úradu č. B/2008/25777-Ra/495 zo dňa 28. novembra 2008, ktoré vydal podľa § 57 stavebného zákona žalobcovi vo veci ohlásenia predmetnej drobnej stavby oplotenia. Krajský stavebný úrad v súlade s opatrením podľa § 57 ods. 1 stavebného zákona zároveň určil, že ohlásenú drobnú stavbu oplotenia možno zrealizovať len na základe stavebného povolenia.

Proti rozhodnutiu krajského stavebného úradu podal protest krajský prokurátor, ktorý poukázal na porušenie zákona najmä ustanovení § 3 ods. 1, § 46, § 59 ods. 1, 2 správneho poriadku v spojení s § 26 ods. 9 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o

prokuratúre“) a navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a nahradiť ho novým rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu. Krajský prokurátor videl porušenie zákona najmä v tom, že krajský stavebný úrad bez ohľadu na závery prvostupňového orgánu nepreskúmal, či odvolanie spĺňalo všetky požadované náležitosti, teda či nebolo podané oneskorene, či ho podala oprávnená osoba, a či je prípustné. Nezistil, že rozhodnutie stavebného úradu bolo vydané v konaní o proteste prokurátora proti opatreniu stavebného úradu, na ktoré sa vzťahuje § 26 ods. 9 zákona o prokuratúre a rozhodnutie obsahovalo nesprávne poučenie o možnosti podať proti nemu odvolanie. Žalovaný v konaní o proteste krajského prokurátora podľa § 69 správneho poriadku preskúmal protestom napadnuté rozhodnutie krajského stavebného úradu a dospel k záveru, že bolo dôvodné protestu krajského prokurátora vyhovieť, na základe čoho rozhodnutie krajského stavebného úradu zrušil s tým, že tento bol povinný ho nahradiť rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu. Krajský prokurátor poukazujúc na § 53 a § 59 ods. 1 a 2 správneho poriadku dôvodil ustanovením § 26 ods. 9 zákona o prokuratúre, kde platí zásada, že proti rozhodnutiu (opatreniu) o proteste prokurátora nie je možné podať odvolanie ani rozklad.

Podľa § 24 ods. 1, 2 zákona o prokuratúre (zákon č. 153/2001 Z. z.) konanie o proteste prokurátora je osobitné konanie, v ktorom sa rozhoduje, či všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným orgánom verejnej správy, opatrením alebo rozhodnutím bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis. Ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie o proteste prokurátora sa primerane vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 140 stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

V správnom poriadku je konanie o proteste prokurátora upravené v oddiely 4 časti označenej ako preskúmavanie rozhodnutí konkrétne ustanovení § 69.

Podľa § 69 ods. 1 správneho poriadku, ak sa protest prokurátora podal na správnom orgáne, ktorý rozhodnutie vydal, môže tento orgán sám svoje rozhodnutie, proti ktorému protest smeruje zrušiť, alebo ho nahradiť rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu.

Podľa § 26 ods. 9 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa nemožno odvolať ani podať rozklad.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku krajského súdu po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery, spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem, vytvárajú právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s tým najvyšší súd stotožňuje, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku doplnia nasledovné:

Inštitút protestu prokurátora ako osobitný opravný prostriedok, slúži na nápravu nezákonných rozhodnutí - na odstraňovanie nesúladu medzi ustanoveniami zákona a určitým rozhodnutím. Podaním protestu prokurátora vzniká právny vzťah medzi správnym orgánom a prokurátorom. Základným obsahom tohto vzťahu je právo prokurátora žiadať vybavenie protestu a povinnosť správneho orgánu rozhodnúť o proteste prokurátora. Treba zdôrazniť, že od podania protestu až do vydania rozhodnutia o proteste, nevzniká právny vzťah medzi účastníkmi konania a konajúcim správnym orgánom ani medzi účastníkmi konania a prokurátorom - podanie protestu sa uskutočňuje nezávisle od vôle účastníka, a to aj vtedy, ak dal k takému konaniu podnet.

V prípade, že správny orgán ktorý rozhodnutie vydal vyhovie protestu prokurátora, ide o špeciálny prípad autoremedúry, pri ktorom sa nevyžaduje súhlas účastníkov konania. Účastník konania má ale zákonné právo podať proti rozhodnutiu o proteste prokurátora riadny opravný prostriedok (§ 69 ods. 4 správneho poriadku).

Keďže predmetom odvolania (rozkladu) je rozhodnutie o proteste prokurátora, t. j. len rozhodnutie vydané v konaní upravenom podľa § 69 správneho poriadku, v odvolaní nie je možné napadnúť rozhodnutie vydané v správnom konaní o základnej veci. Odvolanie sa teda pripúšťa len v otázke, či sa protestu prokurátora malo, alebo nemalo vyhovieť.

To v zásade platí aj pre súdne preskúmovacie konanie, pričom súd skúma najmä to, či protest prokurátora bol podaný oprávneným subjektom, či bol podaný v zákonom stanovenej lehote, a či dôvody v ňom uvedené nevybočujú z rámca zákona.

Jednou z podmienok postupu podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je, že žalobou napadnutým rozhodnutím a postupom správneho orgánu došlo k ukráteniu na právach tej fyzickej alebo právnickej osoby ktorá tento návrh podáva (§ 247 ods. 1 OSP) ako aj, že ide o rozhodnutie, ktoré zakladá mení alebo zrušuje oprávnenie fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods. 3 OSP).

Z tohto pohľadu sa dá konštatovať, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu ktorým bolo v rámci autoremedúry zrušené predchádzajúce rozhodnutie s tým, že vo veci bude rozhodované znova, nemení nič na subjektívnych právach účastníkov správneho konania, pričom neskoršie správne rozhodnutie vo veci samej môže byť napadnuté na súde opravným prostriedkom.

V zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky napríklad rozhodnutia sp. zn. III ÚS 43/03, sp. zn. I ÚS 3/01, či sp. zn. I ÚS 37/95 požiadavka zakotvená v čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nemôže byť závislá od toho, v akom type správneho konania sa rieši spor o právo ktorý vzhľadom na svoju povahu nemôžu byť vylúčení z právomoci súdu.

Z týchto dôvodov môže byť predmetom preskúmania súdom aj právoplatné rozhodnutie správneho orgánu vydané v konaní ktorým bolo vyhovené protestu prokurátora. Predmetom preskúmania súdom v tomto prípade môžu byť ale len rozhodnutia vydané v konaní o proteste prokurátora nie pôvodné rozhodnutie správneho orgánu, ktoré bolo protestom prokurátora napadnuté. Úlohou súdu v tomto preskúmaní konaní nie je riešiť otázku zákonnosti pôvodného rozhodnutia z hľadiska jeho obsahu.

Nakoľko ustanovenie § 247 ods. 2 OSP dovoľuje všeobecným súdom, aby v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti OSP preskúmali len tie rozhodnutia, ktoré nadobudli právoplatnosť po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov a žalobcovia sa domáhali preskúmania rozhodnutia žalovaného v konaní o proteste prokurátora, predmetom preskúmania súdom v prejednávanej veci mohla byť len zákonnosť tohto rozhodnutia, t. j. rozhodnutia ktorým bolo vyhovené protestu prokurátora, a to z hľadiska či protestu prokurátora malo alebo nemalo byť vyhovené. V tomto preskúmaní konaní nemohlo byť úlohou súdu riešiť otázku zákonnosti pôvodného rozhodnutia z hľadiska námietok žalobcu. Všetky námietky žalobcovia môže uplatňovať v novom správnom konaní.

Je potrebné poukázať na obsah žaloby, v ktorej žalobca žiadal, aby súd zrušil a vrátil na nové konanie rozhodnutie Ministra výstavy a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. MVR-2009-13605/64567-

17 zo dňa 03. decembra 2009, ktorým tento potvrdil rozhodnutie Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. MVRR-2009-13605/28969-3/530/Pa zo dňa 24. júna 2009, ktorým bolo zrušené právoplatné rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Prešove č. 2009/453/1554-2/SP-Ka zo dňa 06. apríla 2009 s tým, že krajský stavebný úrad je povinný ho nahradiť rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu. Stavebný úrad citovaným rozhodnutím vyhovel protestu prokurátora Okresnej prokuratúry v Prešove č. Pd 176/08-5 zo dňa 09. decembra 2008 proti opatreniu stavebného úradu č. B/2008/25777-Ra/495 zo dňa 28. novembra 2008, vydaného podľa § 57 stavebného zákona žalobcovi vo veci ohlásenia drobnej stavby oplotenia pozemku. Krajský prokurátor vo vyššie uvedenom proteste navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a nahradiť ho novým rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu. Porušenie zákona vidí krajský prokurátor v tom, že stavebný úrad po doručení spisového materiálu bez ohľadu na závery prvostupňového orgánu nepreskúmal či odvolanie spĺňa všetky požadované náležitosti najmä či nebolo podané oneskorene, či ho podala oprávnená osoba a či je prípustné. Napadnuté rozhodnutie stavebného úradu obsahovalo nesprávne poučenie o možnosti podať proti nemu odvolanie. Vychádzajúc z obsahu protestu prokurátora, ktorý na základe listinných dôkazov bol prokurátorom odôvodnený nedodržaním ustanovení zákona o prokuratúre najvyšší súd nezhliadol nijaký zákonný dôvod, pre ktorý by nemalo byť protestu prokurátora vyhovené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu vznesené v odvolacom konaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie v danej veci, a z týchto dôvodov napadnutý rozsudok podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 246c veta prvá a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v tomto konaní úspešný a žalovanému právo na náhradu trov zo zákona neprislúcha (§ 250k ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.